

ההדת

גליון שבועי ליליד אור הנשמה ע"פ משנת הבעש"ט הק' התלמודי

ה'רס"ד ה'תש"ד בספר חסידות

לשבוע הבעש"ט
ספה"ק מאור עינים (שמות)

יום	מד"ה
ראשון	והיכן הפילו את התורה
שני	והנה אחר יציאת מצרים
שלישי	וכמו שדרש בן זומא
רביעי	כל ימי חיך וכו'
חמישי	ועל כן אמרו רשע מה הוא עד ד"ה ואפשר כי זהו

להצטרפות למנוי לחוברת החודשית עד הבית
ניתן להירשם 07474-61616

השבוע בקו

אתקינו סעודתא

ניתן להאזין סרי שבוע

א חסיד'ישע מלכה מלכה

ספי הרה"ח הר"ר נפתלי גרוס שליט"א
סרי מוצ"ש בהיכל המרכזי
שלוחה 1

פרשת שמיני תשפ"ה / גליון שנ"ג

נקודה מתוך דא"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רוח אפנו

עבודת הפרשה מספרי החסידות - בשפת המעשה

דיבורי חסידות

סור מרע, תידבק יותר

אין כאן משהו אקראי לשמור על הקשר שלא יינתק, אלא יש כאן הזמנה לתוספת קשר עם השי"ת, דביקות אמיתית, עילאית הרבה יותר

מעשה באבריו, ומכניסן לקדושה על ידי הכנסתן בעשיית המצוה, משא"כ כשהוא רק 'סור מרע', איך בזה ימשך קדושה על נפשו, כיון שאינו מכניס עצמו בעשיות המצוה הקדושה באבריו, רק שאינו מטמא אותן!?! מילא מצוות עשה, הרי האדם עושה פעולה אלקית באבריו, ובכן, הקדושה העליונה, היינו אורו יתברך שוכן בו, אבל אם הוא רק לא עושה עבירה, אין הכי נמי שהוא לא מתנתק מהשי"ת, אבל לכאורה אין כאן השראת אורו יתברך, אין כאן "קדושה" (וזאת למודעי בכלל, כי פירוש הקדושה, היינו השראת אורו יתברך).

"רק על זה אמרו חז"ל ישוב ולא עבר עבירה נותנין לו שחר כעושה מצוה, שממשיכין עליו קדושה מלמעלה, כאלו עשה מצוה, כיון שמקיים רצונו יתברך שמו, במה שלא עבר עבירה. וזהו שאמר הכתוב כאן, שעל ידי פרישת ישראל עצמן מדברים טמאים, ימשך יתברך שמו עליהם קדושה כאילו היו ממשיכין על עצמם קדושה על ידי עשיית המצוה. חז"ל מגלים לנו שהאמת היא שגם כשאדם אינו עובר עבירה, שורה עליו אורו יתברך. ואם תשאל כיצד? הרי לא קיים שום פעולה באבריו, התשובה היא שאורבה, בכך שקיים רצונו יתברך, הרי רצונו יתברך קיים כאן, ומציאותו יתברך נוכחת כאן, שלכן אינו עובר עבירה, ואם כן אין לך השראת אורו יתברך כזאת.

"וזהו כפל לשונות הקדושה. וזהו שנאמר 'והתקדשתם' - מלמטה על ידי עשיות המצוות, והייתם קדושים' - על ידי סור מרע, כפירוש רש"י שהשי"ת יקדש אותנו על ידי זה בקדושה שלמעלה, וזהו שנאמר 'והתקדשתם' - מלמטה על ידי עשיות המצוות, והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם' כו' - דעל ידי שלא תטמאו, אמשך עליכם קדושה" (ויעין שם נקודה מאירה נוספת שממשיך לבאר שאף שביסור מרע אי אפשר להעלות את ניצוצות הקדושה, אזי בכגון דא הקב"ה עצמו מעלה את הניצוצות). ונמצאנו למדים, שאורבה, לא רק שאורו יתברך שוכן גם בשעה שאנו עומדים בנסיון של לא תעשה, אלא שזהו אור גבוה יותר, שכן זהו אור מלמעלה ולא מלמטה, אור אלקי נשגב עד אין קץ. אור מלמעלה אין לו שום הגבלה, לעומת אור מלמטה, שסוף כל סוף כיון שהתחתון המשיך את זה, יש בזה גבול כלשהו. ביסור מרע זהו אור מלמעלה.

ניסיונות - יותר ממצה ולולב

זהו מבט משנה חיים על ניסיונות. שנים מתוך הקשיים העיקריים שיש לאנשים עם ניסיונות, הם: האחד, הם מרגישים שהם עסוקים בדברים מלוכלכים. הרבה יותר מאיר להתעסק עם מצה, ד' כוסות, לולב, טלית, תפילין, תורה, תפילה, חסד. למה לנו להתעסק עם דברים שליליים, גם אם במטרה לפרוש מהם. הקושי השני

מי יותר אקראי? האיכר שגר לו בעיירה ליד מז'בוז', שואב מים מהבאר, חולב את עיזיו, מנקה את אורוות סוסיו, ומפטם את אווזיו כמו שאין משהו נוסף מעבר לשבילי הכפר, או אולי החייל האוקראיני שאפילו לא נמצא על אדמת אוקראינה, אלא דווקא אי שם בשטחי רוסיה, אבל הוא נלחם בחירוף נפש שלא ישלטו זרים במדינתו? מי יותר אקראי? התשובה די מעניינת: האזרח האוקראיני כלל לא בטוח שהוא אוקראיני. ישנם אלפי אזרחים באוקראינה, שאין להם מאומה עם אוקראינה. הם יכולים להיות אמריקאים או סינים, ואפילו אזרחים רוסיים שסתם אוהבים לשהות באוקראינה כי הם נהנים שם מהאקלים או מפרנסה שנקרתה להם באזור, אך בלבם משטמה עזה למדינה כולה.

לעומת זאת, אותם הלוחמים ומונעים מבעד צבא האויב לחדור ולשלוט באוקראינה, הם לא צריכים להיות כלל במדינה, אבל באמת הם הם אוקראינים. אין אוקראיני יותר מהם.

מה לנו עם משלים אוקראינים... הדברים לא נאמרו כי אם לשבר את האוזן, ולהפנים יסוד גדול שמשנה את חיי הנסיונות בעולם הזה.

אנחנו יוצאים לקיץ, ממחרתו של חג פסח מאיר ומלא גילוי אלקותו יתברך, ואנחנו מוצאים את עצמנו פתאום עם נסיונות מעולם אחר. אז כבר שמענו את שיחות המשגיח ביישיבה, שדווקא זו התכלית, והמבחן הוא דווקא בעת נסיון, והתכלית של ימי הגדלות הם להאיר את ימי הקטנות, אבל בכל זאת, אנחנו מרגישים שהעבודה בימי הקטנות היא סתם לא להתלכלך. וזהו אולי התכלית, אבל זו עבודה מאוד יבשה, לכאורה.

לשם כך אנחנו צריכים להגות בספרים הקדושים, ולראות כיצד אור החסידות משנה את ההסתכלות לגמרי על עבודת הנסיונות.

כשאין מלמטה - יש מלמעלה

אומר הרה"ק מראפשיץ ז"ע בפרשתנו (ורע קודש, שמיני) על הפסוק "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ כו', כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים כו', והייתם קדושים כי קדוש אני". ותמה הרה"ק: "יש להבין הכפל, גם מה שפירש רש"י 'והייתם קדושים לפי שאני אקדש אתכם למעלה ובעולם הבא'. הכפל בפסוק 'והתקדשתם והייתם קדושים' דורש הבנה, וגם דברי רש"י תמוהים 'לפי שאני אקדש אתכם למעלה' - האם עלינו להתקדש או שהוא יתברך מקדש אותנו מלמעלה?!

מבאר הרה"ק מראפשיץ, "דהנה בכל מצוה שאדם עושה, ממשך על עצמו ועל נפשו קדושה עליונה, על ידי שעושה

בכח האמונה בה' ואחדות ישראל נעשים ראויים להשראת השכינה

בפרשתנו אנו רואים שביום השמיני אשר השרה ה' בו שכנינו במשכן עדיין לא היתה ההתגלות הנסית של ירידת האש, גם אחרי כל מה שהכינו את המשכן כציווי ה', טרם שהיתה עבודה נוספת מצד כלל ישראל. כמו שכתוב ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה', ויאמרו משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא עליכם כבוד ה'. ויש לבאר מה היתה אותה עבודה ולמה היתה נצרכת אחרי כל ההקמה והקרבנות הקרבנות.

והענין מבואר על דרך הידוע בענין הקרבנות, דתכלית הקרבנות והכפרה של הקרבנות אינה על ידי עצם ההקרבה בלבד, כי אם בצירוף שפלות רוח והכנעה להשי"ת, כמבואר בחז"ל שמביא הקרבן צריך להתבונן במעשי הקרבן שהכל היה ראוי להיעשות לו, שעניינו הוא רגש ההכנעה על מה שעשה דבר שפל כזה לחטוא קמיה קוב"ה, ודווקא אז מכפר לו הקרבן. כי האדם עצמו צריך שיהיה מצדו ראוי לכפרה ולא יד בפעולה חיצונית של הקרבה לחוד.

וזה היה גם הענין כאן כאשר הקימו כלל ישראל המשכן, כי רצה השי"ת לעוררם שישעבדו ליכנס לו ית', כדי שיהיו גם מצידם ראויים שישירה שכניה במעשי ידיהם, ולא רק בגלל שנעשו כאשר ציווה ה', לכן עוד לא ירד אש מן השמים עד שהעמידו עצמם כלל ישראל לפני ה' בהכנעה, וזהו שכתוב ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה', וההכנעה הוא בזה להם מתוך התבוננות באמונה, כמו שביאר באוה"ח הק' על פסוק זה להקיימו בעצמם שוית' ה' לגנדי תמיד, ע"י שהעמידו עצמם באמונה קמיה קוב"ה, ומתוך כך הכניעו ליכנס להשי"ת.

ולצד זה היתה עבודה נוספת שביקש הקב"ה בכדי להשרות שכנינו עליהם. והיא עבודת "אחדות כל כללות ישראל" שכל אחד יכניע עצמו לחבירו, כי רק כשכולם באחדות אז הם ראויים להשראת השכינה, וזהו שכתוב ויקרבו כל העדה, וע"ז צווה להם משה זה הדבר אשר צווה ה' תעשו, ובתורת כהנים "אותו יצר הרע תעבירו מלבכם ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני ה'", שהלשון הוזה של המדרש מרמז בין על היצה"ר של חוסר הכנעה לפני ה', וגם על היצה"ר של חוסר הכנעה לפני חבירו, ששניהם תעבירו מלבכם ותהיו באחדות ובהכנעה לפני ה', ואז וירא עליכם כבוד ה'.

ושני דברים אלו נוגעים אלינו גם בימינו כאשר יש לנו גם תורה ותפילה שאנו רוצים שישירה ה' שכנינו עלינו על ידיהם, אנו צריכים הן את עבודת האמונה בהשי"ת, שהוא מה שמביא הרמ"א בריש אורח חיים שוית' ה' לגנדי תמיד, והן את העבודה השניה להתאחד עם ישראל. כמו שתיקן הארז"ל לומר ואהבת לרעך כמוך לפני התפילה מאותו טעם, כי כדי להתקרב להשי"ת בתפילה צריך אחדות ישראל.

שני הכללים אלו אמורים בפרט לגבי עבודת ימי הספירה כאשר אנו מבקשים להגיע לגילוי כבוד ה' עלינו בחג מתן תורה, כי זו העבודה בכל הימים, הן עבודת האמונה לשעבד מציאותינו, ולהפוך את כל מידותינו להשי"ת על ידי האמונה שהשי"ת נמצא כאן. והן את עבודת האחדות, לנהוג כבוד בחבירנו ולהכיר את מעלתם שזה היה פגם של תלמידי רבי עקיבא (כמובן, לפי ערך רום קדושתם שאין לנו השגה) ואז נזכה לזירא עליכם כבוד ה'.

מקור: רעוא דרעיון תשע"ג; הדעה והדבריו שלי"ג

המשך בעמוד ד

גאולת הדעת

איך נקח איתנו את האורות של פסח שילוו אותנו הלאה? מה הגדרת העניין שהפסח פועל עלינו?

הגורלית היא אכן באיזה עניין האדם בחר להכניס את כח הדעת שלו? מה מעסיק את הראש והלב שלו? זה שאלת השאלות של החיים, כל אחד יש לו דעת אם הוא עבר את גיל הבר מצוה, השאלה היא במה הוא מניח את זה, מה העניין שמעסיק אותו ברצינות בחייו.

גלות הדעת

אברהם יצחק: הבנתי אם כן מה זה דעת. נו, וכאשר אומרים שהדעת היתה בגלות מה פירושו? איך נראה בן אדם שהדעת שלו היא בגלות?

משפיע: אדם שהדעת שלו בגלות פירושו אדם שמחובר באופן חזק מאוד להבלי העולם. גשמיות העולם מעניין אותו מאוד מאוד, הוא משקיע את הרבה כוחות וזמן בכדי להגיע לכל מיני הישגים גשמיים כמו כסף וכבוד והדומה לו, ובכלל, כל עניני העולם תופסים מקום חשוב ומרכזי אצלו עד כדי שהוא מקדיש הרבה שעות וכוחות הנפש בכדי לדעת את הנעשה בעולם, ועד כדי כך אף יש לו 'צד' ודיעה בכל ענייני נייעס ופאליטיק הצץ על סדר היום. זה אומר שהוא 'מחובר' לעולם הגשמי הנמוך, שזה נקרא שהדעת בגלות.

ה'דעת' ניתנה לאדם בכדי שיהיה 'מחובר' לבורא יתברך, לאמונה, לקדושה, לעבודת השם ולימוד התורה; בכדי שיהיה מחובר בזכרון התכלית שלמענה נברא בעולם, וגם התכלית של בריאת העולם כולו. והאדם הזה שכח לגמרי מכל העניינים המהותיים האלו, ובמקום זה שקוע בדברים הפוכים לגמרי מהתכלית שלו. זה גלות הדעת כפשוטו.

אברהם יצחק: אבל אני חושב שיש גם אנשים שהם משהו באמצע. הם אמנם לא מחוברים כל כך לתורה ועבודת השם, אבל לעומת זאת הם גם לא מונחים כל כך בהבלי העולם כמו שהמשפיע תיאר...

משפיע: אחרי שהסברנו שבעצם כל אחד מאתנו בר דעת, ולכל אחד מאתנו יש את הכח של 'חיבור', כשרואים אם כן אחד שהכח הזה לא מנוצל אצלו לחיבור לבורא יתברך, זה ברור שהוא מחובר למשהו אחר. הוא אולי לא משים לב, ואולי לא מחובר לדברים שפלים ומגונים ממש, אבל ברור שהחיבור מנוצל איפה שהוא, ברצונות ותשוקות מסויימות השייכות לעולם של 'קנאה תאוה כבוד', שמוציאים את האדם מן העולם האמיתי ומלוכזר את התכלית שלמענה הוא כאן. וזה אומר שהדעת שלו בגלות, והוא צריך לצאת ממצרים.

צריך להבין שכאשר האדם נולד הוא בעצם במצרים, בתחילה האדם נולד לגמרי בלא דעת, ואחר כך כאשר מתפתח אצלו הדעת זה מתפתח מקודם בחלק הגשמי שלו, שזה נקרא 'מצרים'. ועבודת האדם היא 'לצאת ממצרים', דהיינו פשוט להחליט לצאת, כלומר להשקיע את כח ההתחברות לתכלית האמיתית של האדם. שעבודת השם תהפוך לעניין שלו. שזה יעניין אותו בכל חושי וכוחותיו, ושיהיה לגמרי שקוע בזה. זה פירוש שהדעת יוצאת מן הגלות.

אברהם יצחק: אבל איך עושים את זה? איך מוציאים את הדעת מהגלות?

משפיע: לחזור על זה עוד פעם ועוד פעם. לשנן ולחזור לעצמינו מה התכלית שלנו, מה תכלית הבריאה, להיכן אנו שייכים, מה הוא הטוב האמיתי בעולם, ובאופן כזה להשקיע את עצמינו בלימוד ועבודת השם, וכך יוצאת הדעת שלנו לאט לאט מן הגלות יותר ויותר.

אברהם יצחק: עכשיו הדברים ברורים. יישר כח גדול.

חיבור, דהיינו דעת. בחור שהבין שזה העניין שלו והוא מעוניין להשקיע בזה.

אברהם יצחק: אני שומע. עכשיו ברור מאוד. זה בעצם מה שכתוב בספרים שדעת פירושה התחברות. אבל רגע, בעצם פלוני הזה שלא רציני בלימוד, אין לו דעת? הוא נחשב חסר דעה?

לקחת ברצינות

משפיע: לא. ממש לא. הוא יכול להיות מחובר גם בדברים אחרים. כי גם אחד שיש לו דעת בעניין אחד, יכול להיות הרבה דברים שאין לו בהם עדיין דעת. יכול להיות למשל שאפילו שהוא אמנם כרגע עדיין איננו מחובר עם הלימוד, אבל הוא מחובר לתפלה. דהיינו, שהתפלה הוא נושא רציני מאוד אצלו, והוא משקיע הרבה בזה, וחושב על זה במשך היום. בחור שמחובר לתפילה, יכול להיות לפעמים שאפילו כשהוא לומד הוא מחובר בעצם אל התפלה, כי הוא לומד בכדי להתכונן לתפלה ושיוכל להתפלל כמו שצריך, זאת אומרת שאפילו בשעת הלימוד הוא מחובר לתפלה. ויש בחור שמחובר לגמילות חסד למשל, או לעוד כל מיני מצוות.

העיקר הוא שיש חיבור במקום מסויים, זה כח הדעת, התחברות. וכמו שאמרת, שבלשונו קוראים לזה 'רצינות', ער איז ערנסט צו א זאך.

אברהם יצחק: אז למעשה מה שאני מבין מכל העניין, שדעת זה סוג דרגה בעבודת השם. זאת אומרת שאם יש לאדם דעת בעבודת השם אז העבודת השם שלו אחרת לגמרי. זה משהו אחר לגמרי כאשר האדם לומד עם דעת או מתפלל עם דעת וכדומה.

משפיע: נכון מאוד. אבל חשוב להבין שהמושג דעת לא קשור לא קשור דווקא לעבודת השם. כי נניח אחד שאינו עובד השם הוא לא בר דעת? הוא לא יכול לעשות קניינים? ברור שהמושג דעת הוא מושג בעצם האדם שיש בו את כח הדעת להתחבר למה שהוא עושה, המשלים שהבאנו הוא איך משתמשים בכח הדעת לעבודת השם. אבל ברור שזה כח הנוגע גם כלפי כל עשייה ועניין.

אברהם יצחק: אה, המשפיע הזכיר שעשיית קניינים הוא רק כאשר יש דעת. זה דבר ברור שקטן שאינו בר דעת אינו יכול לעשות קניינים. אבל מה באמת ההסבר בזה? מה הקשר בין קניינים לכח ההתחברות?

משפיע: פשוט מאוד. קטן הרי אין לו דעת. מה פירוש שאין לו דעת? שאין לו שכל? וודאי שלא. יש הרבה ילדים לפני בר מצוה שיוצאים הרבה תורה, ומבינים יפה מאוד את הסוגיא, אבל דעת אין להם. מה זאת אומרת שאין להם דעת? שהם אינם מחוברים עם מה שהם עושים. דהיינו, שאפילו אם הקטן יתן לאחד מתנה הוא לא לגמרי רציני עם הנתנה הזאת, הוא יכול רגע אחר כך להתחרט מזה, וזה אומר שאפילו אם היה בו רצון ומחשבה לתת את המתנה, הוא הוא לא מחובר לזה ברצינות. זה בדיוק הסיבה שהוא לא יכול לעשות קניינים, לא לקנות ולא למכור, ולא לעשות שום פעולה המחייבת אותו או פועלת משהוא. כי אין לו דעת.

אברהם יצחק: אז לפי לכל אחד שכבר עבר את גיל הבר מצוה יש לו דעת. הרי כולנו בגדר 'גדולי' על פי הלכה, אז מה בעצם כל העניין שעוסקים לזכות ל'דעת'?

משפיע: כי השאלה הגדולה היא היכן האדם משקיע את ה'דעת' שלו. שהרי זה מה שדיברנו שאפשר לנצל את כח הדעת בכדי להתחבר ללימוד או תפלה ומצוות, ואפשר גם לנצל את כח הדעת לכל מיני עניינים גשמיים, השאלה

משפיע: שלום וברכה אברהם יצחק. נו, איך עבר אצלך היום טוב?

אברהם יצחק: ברוך השם, מאד טוב. היה גיוואלדיגע אורות. **משפיע:** אני נהנה לשמוע.

אברהם יצחק: עכשיו אנו צריכים רק לקחת את זה אתנו גם הלאה.

משפיע: נכון. מה היא הנקודה שתפסה אותך במיוחד? מה הדבר שאתה מרגיש שאתה רוצה לקחת איתך?

אברהם יצחק: אמ... אני יודע להגדיר בדיוק. כשלמדתי בספרי החסידות הבחנתי שהם מדברים הרבה מאוד על עניין ה'דעת'. כל העניין של יציאת מצרים קשור לדעת, שבגלות מצרים היה ה'דעת' בגלות, ואחר כך יצא ה'דעת' מהגלות. אבל באמת שזה לא ברור לי לגמרי, מה בדיוק נקרא דעת? כלומר, איך התבטא ה'דעת' שלי היה בגלות, ובמה מתבטא עכשיו ה'דעת' שלי יצאה מהגלות?

משפיע: בקיצור, יש לך שאלה וחוסר הבנה באיזה נקודה של היום טוב פסח, אתה לא מבין מה זה דעת. ואני מבין ממך שאתה מרגיש שאילו תבין את זה באופן ברור תהיה מסוגל לקחת עמך את ההארה של פסח?

אברהם יצחק: נכון. אני מרגיש שכל זמן שלא ברור לי בדיוק מה הפסח נתן לי, לא ברור אצלי מה אני אמור לקחת עמי מזה להמשך השנה.

בחור ש'מחובר'

משפיע: טוב מאוד. ננסה אם כן להבהיר את הדברים באופן שייצא ברור בסייעתא דשמיא.

האמת היא שיש כמה מהלכים איך להסביר את העניין, 'דעת' זה נושא רחב מאוד. אבל למעשה זה לא כל כך משנה, כי בכל אופן מגיעים לנקודה אחת, ש'דעת' פירושו חיבור. מבורר בספרה'ק שדעת הוא לשון חיבור כמו בפסוק והאדם ידע וגו', כלומר שכאשר אומרים על אדם שיש לו 'דעת' הכוונה היא שהוא 'מחובר'. שיש בו כח התחברות, דהיינו, כח לעשות דברים ולהיות מחובר למה שהוא עושה.

אברהם יצחק: למשל? מה זה אומר שהוא מחובר למה שהוא עושה?

משפיע: נדבר למשל על לימוד. כל בחור בישיבה יושב עם אותו הגמרא ולומד את אותו הסוגיא, אבל לא כולם 'מחוברים'. מי שמחובר לא רק לומד, אלא מעוניין לדעת את מה שהוא לומד, בוער בו לצאת ברור עם כל פרט, ויעשה כל מה שהוא יכול בכדי להצליח, הוא אפילו מוכן להקריב בשביל זה כמה וכמה הנאות אחרות, כי הוא ממקד עכשיו בכל הכוחות שלו בכדי להצליח במטרה האחת והיחידה. לעומת בחור אחר לומד כדי לצאת ידי חובה, הוא בחור טוב ששומר על הסדרים, ומציית למשגיחים, אבל זה לא כך 'מעניין' אותו, ובוודאי שאינו מקריב את כל הכוחות והזמנים שלו בשביל זה, כי הוא לא 'מחובר'.

זה נקרא דעת, התחברות! מי שלומד עם חיבור זה אומר שהוא ניצל את כח הדעת שלו עבור הלימוד.

אברהם יצחק: משל ברור מאוד. אבל מעניין שאף פעם לא שמעתי שאומרים שבחור פלוני לומד עם 'דעת'... גם לא שמעתי הפוך שפלוני לומד בלי 'דעת'...

משפיע: נכון, לא שמעת את הנוסח הזה. אבל בהחלט כן שמעת שאומרים על בחור שהוא לומד ברצינות. 'ער' לערנט ערנסט. מסתם גם שמעת אומרים על פלוני שרואים שהלימוד הוא חלק ממנו בעצמו, הוא חי את הסוגיא, ער לעבט אין לערנען. זה הכל אותו הדבר. רצינות פירושה

ברכת מזל טוב שלוחה בזה לירידתו החשוב הרה"ח ר' יצחק יעקב פרידמאן שליט"א חתן מנחם מנחם דרגה הולדת בנו למזל טוב בסבת מן תענית' וכן וחסידיו ר"ע יפה לזיווג מנחם ורחבת יקרישה	ברכת מזל טוב שלוחה בזה לירידתו החשוב הרה"ח ר' יחזקיה שבת וואלעס שליט"א חתן מנחם מנחם דרגה הולדת בנו למזל טוב בסבת מן תענית' וכן וחסידיו ר"ע יפה לזיווג מנחם ורחבת יקרישה	ברכת מזל טוב שלוחה בזה לירידתו החשוב הרה"ח ר' זכריה צבי צימעט שליט"א חתן מנחם מנחם דרגה הולדת בנו למזל טוב בסבת מן תענית' וכן וחסידיו ר"ע יפה לזיווג מנחם ורחבת יקרישה	ברכת מזל טוב שלוחה בזה לירידתו החשוב הרה"ח ר' יחיאל יעקב נוטליט שליט"א חתן מנחם מנחם דרגה הולדת בנו למזל טוב בסבת מן תענית' וכן וחסידיו ר"ע יפה לזיווג מנחם ורחבת יקרישה
--	--	--	--

תיקון שפועל גילוי

למה בסידורי המקובלים, סדר התיקון של ימי הספירה שונה מהסידורים הרגילים? מה הם שני התיקונים המקבילים הנפעלים על ידי עבודת הספירה? ומה היא ההגדרה המדויקת של ה'לידה' של יציאת מצרים? פרק ראשון מתוך שניים, בעומק עבודת ימי הספירה

ישראל. אך ההגדרה המדויקת היא ששם הוי"ה נולד, כביכול, כיון שהא תלוי בהא, ודווקא כאשר יש בני ישראל הראויים לקבל את התורה, יש את הספירות הקדושות שעל ידם מתגלה מציאותו ית' לנבראים, וממילא בלידת בני ישראל הוא גם כן לידת שם הוי"ה ב"ה כביכול.

ג

נר דלוק על ראשו

אמנם זאת צריך לידע שגם לפני כן לא היו לגמרי בהסתר, שהרי היו כבר אחרי הגילויים של האבות הקדושים, אך כהגדרת הארז"ל, שהיו כמו 'עובר'.

בחז"ל מובא שה'עובר' נר דלוק על ראשו ולומד את כל התורה כולה, הכוונה אינה על נר עשוי מחלב, כמובן, אלא על נר ה' נשמת אדם, אשר אם בדרגה הראויה של האדם ה'נר' - הנשמה, דולק בפנימיותו וקולט את כל התורה כולה אל פנימיותו ואל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, אצל העובר לעומת זה ה'נר' כבר נמצא, אך הוא דולק 'על ראשו' כלומר, הנשמה מאירה בו את קדושת התורה כולה באופן מקיף, כשהוא עוד לא כלי להכניס לפנימיותו. כזו היתה כל התגלות שם הוי"ה עד ליציאת מצרים, כמו 'עובר', אור מקיף שאינו מלוכב עדיין בגוף.

ברגע של יציאת מצרים, כשנשמות ישראל התגלו במלוא יפיים וקדושתם, אז התגלה גם קדושתו ית' שהתלבש בעשרת הספירות להאיר אל הנבראים. לבלי הסדר התגלה שמו ית' במלוא התוקף, באופן של דילוג וקפיצה כשכלל ישראל אפילו לא היו מוכנים לכך, אך אח"כ הוא מתכסה מאיתנו שוב עד שכלל ישראל יספירו שבעה נקיים להיטהר מטומאת מצרים.

וזאת כיון ששם הוי"ה ונשמות ישראל מאוחדים לגמרי, וככל שנשמות ישראל הם בהסתר, גם השם הוי"ה הוא בהסתר. וככל שימי הספירה מנקים את נשמותינו מטומאת מצרים, יחד עם כך אנו מגלים את עשר ספירותיו ית' בעולם. וזה העניין של שני התיקונים, שיש סדר של חסד שבחסד, גבורה שבחסד, וכן הלאה, לנקיין שאנו פועלים למטה בשבעת המידות שלנו, אך זה עצמו פועל יחד עם כך את גילוי עשר הספירות, שהוא סדר התיקון הנוסף של 'חכמה' בשבוע הראשון, ואח"כ 'בינה' וכו', מה שקדושתו ית' מוסיפה להתגלות אלינו יותר ויותר עד שזוכים לגילוי השלם לבלי שבועות, כשהגילוי יורד עד למטה.

אך עדיין יש לבאר למה סדר התיקון הרגיל שנדפס בסידורים שייך למה שנפעל כלפי מטה בנשמות ישראל, והסדר שספרי החסידות מביאים, שמתחיל מספירת החכמה ואילך, שייך למה שנפעל כלפי מעלה, לגלות את שמו ית' בספירותיו הקדושים. וכן יש לבאר איך שהתיקונים העליונים ותיקוני הספירות למעלה תלויים דווקא בתיקון התחתונים, ודווקא בזה שנתקן את נשמותינו למטה יתקנו הספירות העליונות למעלה, אך כדי ליתן את האריכות הראויה לדברים היסודיים נייחד על כך יריעה נוספת בשבוע הבעל"ט בס"ד.

מעובר מתוך שיעוריו הקבוע של המשפיע הנה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א

בתוך נפשנו, אנו פועלים בעבודתנו בספירות הקדושות העליונות, כביכול. להוציא כביכול את הספירות הקדושות מההסתר אל ההתגלות, אל נשמות ישראל.

ב

לידת שם הוי"ה, כביכול

בגלות מצרים היו הספירות הקדושות בהסתר, כפי שהפסוק אומר שפרעה טוען 'מי הוי"ה אשר אשמע בקולו' ו'לא ידעתי את הוי"ה', שהתוה"ק הרי לא באה לפרט לנו כאן את השטויות שפרעה דיבר, אלא הא"י הק' מבאר שהכוונה היא, ששם 'הוי"ה' פירושו ההתגלות שלו ית' לנבראים, שהוא דווקא ע"י הספירות הקדושות. כי אפי' ההגיון הטבעי אומר שנבראים אינם יכולים להשיג את מי שברא אותם, והנברא המוגבל אינו יכול להשיג את הבורא ית"ש שהוא אין סוף ברוך הוא וברוך שמו, אלא שזה בא החידוש שהוא סוד הספירות שעל ידיהם כביכול השי"ת מתגלה לנבראים וכפי שיתבאר בהמשך, ובגלות מצרים עדיין לא נתקן ענין הספירות הקדושות, ולכן בצדק טען פרעה 'לא ידעתי את הוי"ה', כי בזמן ההוא אכן היה נסתר לגמרי אלוקותו יתברך.

ובאמת ענין התגלות אלוקותו לנבראים אין לזה הסבר שכלי, שהרי 'לית מחשבה תפיסא ביה' בבורא ית' אף במלאכים הכי עליונים. אלא שעל כך כותב אכן ה'בעל התניא' 'לית מחשבה תפיסא ביה, אבל תפיסא ע"י תורתו ומצוותיו', על כך נתן לנו השי"ת את התורה, ש'אורייתא כולא שמותיו של הקב"ה', שכביכול השי"ת הלביש אור אלוקותו בספירות הקדושות המכונים שמותיו של הקב"ה, והוא גופא התוה"ק שהוא השתלשלות הספירות ושמותיו של הקב"ה עד לנו התחתונים, ועד שנמצא שכשיהודי לומד תורה ומקיים מצוה הוא תופס את הבורא עצמו כביכול, המלוכב בתוה"ק שהוא שמותיו וספירותיו של הקב"ה. כשיש קשר נפשי עמוק עם חבר טוב, אף שאי אפשר לראות יותר מהגוף הגשמי של החבר, אבל כשאני אוזן בגוף הגשמי שלו, אני לוחץ לו יד 'לשלוש עליכם' לבני, אני אוזן את הנפש שלו. השי"ת הלביש עצמו בתורה ובתרי"ג מצוות, כדי להתגלות אל הנברא, שיוכל לאחוז בו כביכול.

זה ההתגלות של שם הוי"ה. אלו עשר ספירותיו ית' הרמוזות בשם הוי"ה, והן עצמן סוד עשרה המאמרות שבהן נברא העולם, אלא שהם היו בהסתר ועד שלא ניכר בהן אלוקותו ית', והנבראים יכולים לדמות שיש להם מציאות עצמי, אבל ע"י עשרת הדברות שכוללים בהן את כל התרי"ג מצוות, הנה בהן השי"ת מתגלה אל הנבראים, ומאז שוב מכירים שכל הבריאה הנברא בעשרה מאמרות כל כול דבר ה'. וקודם יציאת מצרים ומתן תורה עדיין היה נסתר הספירות הקדושות, וממילא לא היה נגלה בפני הנבראים מציאות ה', עד שטען פרעה 'מי הוי"ה אשר אשמע בקולו', כיון שכל עוד שנשמות ישראל עדיין לא יצאו מקליפת מצרים, גם השי"ת הוא קל-מסתתר, ואינו מתלבש בעשר הספירות להתגלות לנבראים.

ועד כדי כך, שאף בארז"ל כשהוא כותב שבלי"ל פסח הוא זמן הלידה. מי זה שנולד? רגילים לומר שזה לידת כלל

בימי הספירה כולנו הופכים קצת למבינים בחכמת הקבלה... בכל סידור רגיל אשר נפתח כדי לומר את ספירת העומר אנו מוצאים כוונות על התיקון של כל יום, חסד שבחסד, וגבורה שבחסד וכן הלאה, וכפי שכבר אמר אותו בדחן חסידי 'נס שיש את ימי ספירת העומר, הרי איך היינו יודעים בכלל שיש בנו שבעה מידות אילולי הימים האלה!?!'

מעבר לסדר התיקון של שבעת המידות הנדפס בסידורים, יש לדעת על סדר נוסף שמובא בסידורי המקובלים, והוא בספה"ק 'אהבת שלום' ועוד ספרי חסידות, שהשבוע הראשון הוא כנגד 'חכמה', השני כנגד 'בינה', השבוע השלישי כנגד החלק הראשון שבדעת, והרביעי כנגד החלק השני שבדעת, ההחמישי כנגד 'תפארת' והששי כנגד 'יסוד ומלכות', כשהתיקון של 'נצח הוד יסוד' נשלם בליל החמישים בתיקון ליל שבועות.

ויש להבין את העומק של שני סדרי הכוונות המקבילים, שכשנלמד את הדברים נוכל ליכנס בס"ד אל הבנה עמוקה בעבודת ימי הספירה.

א

שני תיקונים

כי יש בימי הספירה שני תיקונים מקבילים הנפעלים דרכנו, תיקון אחד אשר נפעל למטה בנשמות ישראל, שהוא הרי כפשוטו, לזכך ולתקן את הנשמה שלנו. אנו נמצאים בזמן של זיכוך הנשמות, כהמשך ליציאת מצרים של פסח, כשהשי"ת מוציא את נשמות ישראל מהקליפה, ומתווספים מדי שנה חלקי נשמה חדשים בקדושה, שהם כוחות הנשמה שאיתם נעבוד את ה' במהלך כל השנה.

אלו כוחות של קדושה שהשי"ת מוציא ומברר מדי שנה מתוך עומק השאול ומ"ס שערי טומאה, שהקדושה הנבררת מהקליפה צריכה אם כן לשלב של זיכוך וטהרה. מה הפירוש 'טהרה'? קדושת הנשמה מעולם לא נטמאה ולעולם לא תיטמא ח"ו, אלא המשמעות של טומאה היא שכוחות הקליפה קיבלו כח לינוק מקדושתנו ח"ו, זה העניין של טומאת מת, שכל שיש באדם חיות הנשמה הוא למעלה מאחיות הקליפות, וברגע שהנשמה מסתלקת מהגוף, הקליפות מקבלות אחיזה ור"ל, ועל זה הדרך כל טומאות הגוף, הזב והזבה וכו', כשמופיעים בגוף עניינים הנפרדים מחיות הנשמה שהקליפות יונקים מהם, והאדם נטמא.

וגם כשעוד לא היה לנו גוף, למרות שאמנם לא שייך שהיה אחיזה לקליפות בקדושת הנשמה עצמה, אך מבוואר בספה"ק שכיון שהנשמה יכולה להתלבש בגוף, רק באמצעות לבוש זך של 'צלם', יכולה להיות אחיזה לקליפות בצלמי הנשמה. זו היתה טומאת מצרים, כשקדושת נשמות ישראל טרם התגלתה בעולם, עקב האחיזה שהיתה לקליפת מצרים בצלמי הנשמה. עד שהוציאנו השי"ת משם, שאז יצאנו מהטומאה, אך צריכים עדיין לספור נקיים, כמו זב וזבה, גם אחרי שהטומאה כבר יצאה מהגוף, כדי להתנקות מכל רושם של כללך שנשאר בלבושי הנשמה.

זהו חלק אחד של התיקון שאנו פועלים למטה ע"י מצוות ספירת העומר, כמובא בזה"ק, להתנתקות כליל ולהיטהר עד שקדושת הנשמה תוכל לשרות בתוך הגוף שלנו. שעם כך גם מתחילים להבין קצת את שהפליגו הרש"ש ועוד מקובלים בקדושת הימים, שברוך שאדם רוצה לילך בימים אלו, יוליכו אותו כל השנה, שהרי בימים אלו נכנסת בתוכנו כל קדושת הנשמה, שזו הרי כל עבודתנו במהלך השנה לחיות את קדושת הנשמה בתוך הגוף.

אלא שלא בכך מסתכמת הקדושה הנוראה של הימים. כי מעבר לתיקון הנורא שנפעל בעבודת הספירה למטה

רשימה / כללי וחיצוני קודש ממאורי החסידות

מי שאינו מאמין שכאשר הצדיק מנענע השטריימל שלו ימין ושמאל הוא משנה את כל המרכבה העליונה, אינו יכול לקבל תורה מהצדיק.

הרה"ק החידושי הרי"ם ז"ע

דאס חסיד'ישע לעבן

סיפורים בצלם של הכעש "ט ותלמידיו

מסירת נפש מחיה

כנופית החסידים המצוטפים סביב המשב"ק 'רפאל דער הויכער' הולכת וגודלת מרגע לרגע. המחלה שפקדה את קודש הקדשים מצאנו בשבוע האחרון, מדידה שניה מעיני כל חסיד, הכל תולים עיניהם אל פרטים מבשרי טוב ממעון הקודש, וכשהמשב"ק ר' רפאל צימעטבוים מתחיל לשוחח על המתרחש בקודש פנימה בשבוע האחרון כמובן אין חסיד שירצה לוותר על שמיעת הדברים מכלי ראשון.

רפאל עומד אם כן בתווך, ביראה ובענווה ובעיניים מושפלות כלפי הקרקע, ושוחט בטבעיותו המתוקה ממה שהוא חווה בקודש פנימה במהלך השבוע האחרון, כשאני החסידים נעשות כאפרסכות ומתחדדות להקשבה דרוכה:

"ביום שלישי הרבי נכנס למיטה" פותח רפאל. "המחלה החלישה כל כך את הרבי, שהרבי ממש לא

היה יכול לזוז תנועה אחת, רחמנא ליצולן. לקראת הלילה הרבי שלח לקרוא לי שאשהה בחדרו הקדוש במהלך הלילה.

"הייתי שם כל הלילה, וגם למחרת ביום רביעי עמדתי אצל הרבי עד הבוקר. אלא שהמחלה לא הרפתה בינתיים, כי אם להיפך רחמנא ליצולן, וגם ביום חמישי נקראתי לעמוד שם כל הלילה."

"הפלא היה" ממשיך רפאל "שבערב שבת בבקר הרבי קם מהמיטה פתאום כאחד האדם. חשבנו שהרבי הבריא. הרבי נכנס לביהמ"ד לתפילת שחרית כאילו לא היה, אחרי חצות אפילו הלך לטבילה במקווה וערך את כל ההכנה לשבת קודש. וכפי שהציבור ראה שבליל שבת הרבי יצא לשולחן הטהור בלי כל שינוי, אפילו את חלוקת הפירות אחרי ברכת המזון בחדרו לא החסיר, הרבי הכניס את הציבור לחדרו כמו בכל שבוע."

רפאל מכסה את הפיהוק בידו, וממשיך לספר "אלא שאחרי שהציבור כבר יצא מחלוקת הפירות, הסתכלתי על פני קדשו, וקלטתי שמצב הבריאות של הרבי לא כל כך השתנה לטובה כפי שרצינו לדמיין. רבינו עובד את בוראו בכח למעלה מן הטבע, ואף רבינו פנה אלי פתאום ושאל אותי "רפאל, מי יבא לשהות אצלי בלילה?"

אמרתי תיכף שהנני מוכן ומזומן, אלא שהרבי לא הסכים "כבר שלשה ארבעה ימים שאתה ישן חוץ לביתך, אתה לא יכול לעשות זאת לילה נוספת. תראה אם יש משהו אחר שיכול לבוא". כפקודת הקודש יצאתי לביהמ"ד לחפש אם נשאר עדיין אחד שמתאים לישראל אצל הרבי.

עיניו של רפאל כמו נעצמות מאליהן, הלילות של השבוע האחרון עדיין נכרות עליו היטב.

"שתבינו" ממשיך רפאל "הרי לא כל אחד יכול לישראל עם הרבי, דרכו של הרבי לומר את רצונו ברמיזות שצריך להיות בקי ורגיל לדעת אל מה

שאלות והתלבטויות בעבודת השי"ת

אנה אבקשך

אני מאמין / המשך

בגליון הקודם לימי הפסח הובא מאמר מיוחד ומורחב על "ג עיקרי האמונה, אולם בעיקר ה"ג הוכנס בטעות טיטוה של ראשי פרקים. אי לכך אנו מביאים כאן את ביאור העיקר ה"ג בצורתו, להשלמת המאמר:

סיכום סדרה שלישית:

הסדרה מעמידה שהתגלות הבורא יתברך תצא לפועל ממש, ועין בעין יראו את ה', ותושלם הכוונה העליונה.

העיקר העשירי מקדים לומר שהקב"ה יודע את כל המעשים, והעיקר הי"א אומר שהקב"ה אכן נותן את הטוב האלקי, שהוא הדביקות שכתוצאה של קיום התורה והמצוות, לשומרי מצוותיו, ומזכך את מי שאינו ראוי לכך, כדי שיהיה ראוי.

העיקר ה"ב כבר נוגע בעצם השכר האמיתי שיהיה בימות המשיח, אז יושלם הגילוי האלקי שכתוצאה מהתורה והמצוות בכל זמן הבריאה. והעיקר ה"ג מעמיד את תקופת תחיית המתים, אז יושלם הגילוי בתכלית, ולא יהיה שום חסרון, רק השגת אלקותו יתברך בלי גבול.

ועל כך אנו מבקשים ממך אבינו שבשמים:

"וְתַקְעַב אֲמוֹנָתְךָ בְּלִבְנוּ תְּמִיד בְּלִי הַפְסֵק, וְהָיָה אֲמוֹנָתְךָ קְשׁוּיָה בְּלִבְנוּ כִּיְתֵד שְׁלֵא תַמוּט, וְתַעֲבִיר מַעֲלֵינוּ כָּל הַמַּסְכִּים הַמְבַדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים."

כוונת קדשו. ניסיתי לחפש בכל קצו ביהמ"ד, אך לא מצאתי אחד כזה. נכנסתי לרבי ואמרתי לו שאני מוצא, אך הרבי לא הסכים "אתה לא יכול להיות כאן לילה נוספת, לך לחפש שוב" אמר לי.

"יצאתי לחפש שוב בביהמ"ד בכל פינה אפשרית. ברוחב כבר שררה עלטה סמיכה, הייתי יכול לחפש רק בביהמ"ד והסביבות, אך לא מצאתי. נכנסתי ואמרתי לרבי, אך הרבי אמר לי עוד פעם לחפש שוב. ניסיתי לחשוב אולי משהו מהנמצאים בביהמ"ד כן מתאים בדיעבד לישראל כאן, אך לא. לא מצאתי, אמרתי לרבי שאני מוצא בשום אופן משהו שיכול לישראל כאן מלבד."

"זה היה סכנת נפשות ממש שהרבי יישאר לבד הרבי החל להיראות פתאום בדיוק כפי שהוא היה נראה במהלך השבוע. חולה אנוש שאינו יכול לזוז פסיעה. בלית ברירה הסכים הרבי שאשאר. מיהרתי להכין את החדר, סגרתי את החלונות, הצעתי את המיטה, חיממתי את הכרים והכסות מול התנור. אך הרבי לא היה יכול לרדת מהכסא. הרמתי אם כן את גופו הקדוש במו שתי ידי אל עבר המיטה, ושמתי על גופו הטהור את המיטה, ויצאתי מן החדר, וסגרתי עד כדי חרך צר, שאוכל להיות קשוב לכל הגה קדוש."

רפאל משתתק לרגע, נראה שהוא חוכך בדעתו אם לומר משהו או לא לומר, אך החסידים הדרוכים מאצים בו, והוא ממשיך לספר, כשסומך של בושה עולה על לחייו:

"אחרי כמה רגעים משיצאתי מהחדר, אני שומע לפתע קול רחש כמו שמישהו מסתובב בחדרו הקדוש של הרבי. התמלאתי פליאה וחרדה, זה הרי לבטח לא הרבי עצמו שאין בכוחותיו להזיז את איבריו. האם נכנס כאן אורח בלתי קרוא מהחלון? נחרדתי. הרי סגרתי את החלונות היטב מכל הצדדים.

"החדר היה חשוך, כל הנרות כבר כבו, נכנסתי אם כן לחדר בעזרת מישוש ידי וניסיתי להתקרב אל עבר מקור הקול, וזו אני מבחין מתוך החשכה, שלא פחות ולא יותר, אלא הרבי ירד לבד מהמיטה, והוא נושא את הכר והכסת שלו בידי הקדושות. נרעתי. במחשבה חטופה, היה נראה לי, שהכר אינו חם מפסיק וצעקתי אם כן מיד, "רבי, כבר חיממתי את הכרים והכסות מול התנור!"

אז אני שומע את קולו הקדוש "רפאל, אתה הרי אורח כאן, ואתה צריך מיטה לישון בחוץ בינתיים, רציתי להביא לך שתישן" נחרדתי. לא רציתי שהרבי ימשיך ללכת אז צעקתי מיד בלי לחשוב פעמים, "יש לי כבר מיטה בחוץ עם כל המצטרך."

רפאל משפיל את עיניו בבושה "פתאום אירע דבר מצער מאד, מיד כשהוברים יצאו מפי, הרבי נפל על הארץ. "הייתי כל כך מבולבל אז שלא קלטתי שמה שהרבי עומד על שתי רגליו זה הרי רק בכח המסירת נפש למצות הכנסת אורחים, ואם אני לוקח ממנו את המצוה, הוא הרי ייפול על הקרקע."

"בחסדי שמים לא אירע לרבי מאומה, הרמתי את גופו הקדוש מן הקרקע בשתי ידי אל המיטה, ויצאתי שוב מהחדר..."

על פי תאריכי ראשי של המסכת ב' רפאל נפגש במסגרת תורת זכור חיים (חול ב, אות ג) שפסוקא את הדברים עם כל הפרטים, כמובן ללא הכרח לומר שם, ואף לא לומר שיש מילתו וזאתו של ר' רפאל, שולחניו היו עם המשיח והמשיח, עד שיבא הקדוש ברוך הוא ויחיה את אלהים באמת.

דיבורי חסידות / המשך

המשך מעמוד א

והעיקרי הוא, שאנשים מרגישים שזו רק עבודה לא לנתק את הקשר עם השי"ת. התפיסה המוטעית היא שבנסיגות העבודה היא לשמור על הקשר שלא יינתק. זה אמנם חשוב מאוד לכל יהודי, אבל אז הוא יכול לשאול את עצמו: למה אני צריך את הנסיון בכלל? עדיף שלא יהיה נסיון כלל, וזו בוודאי לא אתנתק.

והתשובה על שני הקשיים היא אחת: לא רק שלא מתעסקים כאן בדברים שליליים, אלא מתעסקים בדביקות, בהמשכת אורו יתברך, בתוספת קשר. 'סור מרע' זה לא רק לא לנתק

את הקשר, אלא להוסיף קשר, ולא סתם קשר, אלא קשר שהוא עצום הרבה יותר.

אז בפעם הבאה שנצא לרחוב ויגיע אלינו נסיון בשמירת עינים, או כל נסיון שרק יהיה, נדע שאין כאן שום כלכלון, אין כאן משהו אקראי לשמור על הקשר שלא יינתק, אלא יש כאן הזמנה לתוספת קשר עם השי"ת, דביקות אמיתית, עלילת עד אין קץ. ביתר שאת: זה לא רק כמו המצה הקדושה או התפילין הקדושות, זה קשר וחיבור עלילי הרבה יותר!

ברכת מזל טוב

שלוחה כזה לידידנו הנכבד, המוכתר במעלות רמות, איש אשר רוח בו, הפצת אור מרן הבעש"ט ותלמידיו הק' זי"ע קרוב ללבו

הרה"ח ר' אהרן בר"י קרייטשסקי שליט"א

מחשוכי תומכינו הנכבדים שזכה להתעשר בתואר

♦ בריית התיכון ♦

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו למז"ט

זכות מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו זי"ע יזכה לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח, בסריות טפא וטהורא מעליא

אפאל קול אבי

ברכת מזל טוב

שלוחה כזה לידידנו הנכבד, המוכתר במעלות רמות, איש אשר רוח בו, הפצת אור מרן הבעש"ט ותלמידיו הק' זי"ע קרוב ללבו

הרה"ח ר' זאב יהוקאל
יארדאויטש שליט"א

מחשוכי תומכינו הנכבדים שזכה להתעשר בתואר

♦ עמוד התווך ♦

לרגל השמחה במעונו בהולדת בנו למז"ט

זכות מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו זי"ע יזכה לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח, בסריות טפא וטהורא מעליא

אפאל קול אבי

בס"ד

הספרים שדאירו את חייהם של אלפים

מתוך מאמרים שהתפרסמו
בגליון 'יחידתי'
במהדורה
חדשה

נפשי בשאלתי

שאלות והתלבטויות והמענה
על פי דרך החסידות

קרבה אל נפשי נאלה

סוגיות נפש
באור החסידות

אחסדיי שער בחור (ב"כ)

שיחת חברים ביסודות
חיוו של יהודי על פי
הדרכותיו של המגיד הקדוש
משערנאביל זי"ע

אחסדיי שער הדרכה

שיחת חברים ביסודות
חיוו של יהודי על פי
הדרכותיו של המגיד הקדוש
משערנאביל זי"ע

להשיג בחנויות המובחרות
לכמויות: 02-5359903 שלוחה 5

מעמ
ודאו
כי טוב
ה

בס"ד

רבבות קוראים
מברכים בהתרגשות

נשהחיינו

לאחר כמה שנים
של ציפייה וכיסופין
בסיעתא דשמיא

הזופיע

הספר המיוחל
אוסף גליונות יחידתי
על כל פרשיות השבוע ומועדי השנה

חלק א'

יהיה ניתן להשיג
בימים הקרובים
בחנויות הספרים

התומכים בסכומים חודשיים נכבדים
יקבלו את הספר לביתם כמנחת שי

בס"ד

צער חלום
פון יעדער
חסידישער איד:

מיין קינד זאל וואקסן חסידיש און ליכטיג

**בדוק ומנוסה:
מאך ליכטיג דעם
אויבערשטנס קינדער
וועט ער מאכן ליכטיג
דיינע קינדער!**

קנה נקודת הפצה
של גליון יחידתי
הארת החיים של
עשרות ומאות יהודים

און לקוקים אסאך זאכן
05041-31519
05341-70460